

MİMESİS'İN YOLCULUĞU

S. Yeşim Dizdaroğlu

Ling'in Bahçesi

Bilinmeyen bir zamanda, yolunu bir tek mavi kanatlı kuşların bildiği bir diyarda, kara bir orman varmış. Bu diyarda yaşayan köylüler, bulutlara yakın Kara Orman'a girmez, geceleri ateş böceklerinin dans ettiği köy sınırındaki ormanın zehirli sarmaşıklarına, çiçeklerine, ağaçlarına dokunmazlarmış.

Büyüklerin dediklerine göre, köydeki Kara Orman'ın tam kalbinde yüzlerce yıldır yaşayan sihirli bir bahçe varmış. Bildik bilmedik tüm çiçek tohumlarının burada dünyaya gözlerini açtığına, ormandaki hayvanların ve özellikle kuşların bu bahçenin yolunu bildiğine inanılmış. Her bahçenin olduğu gibi buranın da bir bahçıvanı varmış. Bahçeye özenle bakan yaşlı Ling, işte tam bu ormanın kalbindeki kristal evde yaşarmış.

Bahçıvan Ling'i hiç gören olmamış ancak köyün büyükleri ondan hep saygıyla bahsedermiş. Kulaktan kulağa dolaşan söylenceye göre Bahçıvan Ling, ufkun ötesindeki krallıktan göçmüş buralara. Uzun, beyaz sakallı bahçıvan, fırçaları ve boyalarıyla dolu sandığını hep yanında taşımış.

O, ormanda dolaşırken kuşlar, alakargalar bahçivana eşlik eder, baykuşlar selam verir, sincaplar ağaçtan ağaca onu izler, sarmaşıklar rahat yürümesi için yolundan çekilirmiş. Kimine göre üç yüz, kimine göre tam yüz elli iki yaşındaymış. Köyün büyükleri, bahçivanın tek dokunuşuyla yaralı bir alageyiği ayağa kaldırdığını anlatıp dururmuş. Dediklerine göre, yorgun düşen göçmen kuşlar bahçivanın bahçesinde dinlenir, sürünün kalanını orada beklerlermiş.

Bahçivan Ling, bitkileri çok iyi bilirmiş. Özenle hazırladığı bitki karışımları sihirliymiş. Resim yaparken kullandığı çini mürekkepleri gibi, hazırladığı şifalı iksirler çiçek tohumlarının ne zaman, nerede dünyaya geleceğini belirlermiş. Dünyadaki zamanın akışını bilirmiş Ling. Mevsimler, Ling'in bahçesinde yetişen çiçekleri dünyaya taşır, büyümeleri için gerekli ortamı sağlarlarmış. Kuşlar, kış gelmeden göç eder, rüzgâr ise tohumların toprakla kavuşması için esermiş. Tüm doğa, hayvanlar ve bitkiler Kara Orman'ın kalbindeki küçük bahçesinde yaşayan Bahçivan Ling'in zamanına göre hareket edermiş.

Kışın habercisi soğuk geçen sonbahar gecelerinde, yalıçapkını adındaki kuşların ormana doğru uçtuklarına bazen de yorulup düştüklerine tanık olurmuş köylüler. Böyle zamanlarda yalıçapkını görmek, fırtınanın kısa süreliğine dineceğine işaretmiş. Fırtınanın dindiği, güneşin soğuk havayı tüm şefkatiyle ısıttığı bu kış günlerinde kuluçkadaki yavrulara zarar gelmezmiş.

İşte köylülerin “Yalıçapkını Günleri” dediği o sakin günlerden birinde, Kara Orman'ın kalbinde, yani Ling'in bahçesinde masalımızın kahramanı küçük tohumun yolculuğu başlamış. Geceyle gündüzün eşit olduğu bir sonbahar ekinoksunda yalıçapkını görünmüş yükseklerde...